Č.j. R 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14/2001 V Brně dne 3. 10. 2002

V řízení o rozkladech proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 7. 2001 č.j. S 23/01-1122/01-220, ve věci porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., které podali účastníci řízení – obchodní společnosti **Holding Českomoravská plemenářská unie, k.s.,** se sídlem Říčany u Prahy, Žižkova 286/12, IČ: 25 62 77 24, **Jihočeský chovatel a.s.**, se sídlem České Budějovice, Dobrovodská 53, IČ: 46 67 85 31, **REPROGEN, a.s.**, se sídlem Planá nad Lužnicí, Husova 607, IČ: 46 67 84 50, **PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY a.s.**, se sídlem Otrokovice-Kvítkovice, IČ: 46 97 99 64, **PLEBO BRNO, a.s.**, se sídlem Znojmo, Přímětická 1814/52, IČ: 25 51 08 94, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 28. 5. 2001 členkou představenstva JUDr. Andreou Hrdličkovou, bytem Brno, Doležalova 10, **AGRO – Měřín, a.s.**, se sídlem Měřín, Zarybník 516, IČ: 49 43 41 79, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 28. 5. 2001 JUDr. Andreou Hrdličkovou, bytem Brno, Doležalova 10, **Plemenáři Brno, a.s.**, se sídlem Brno, Optátova 708/37, IČ: 46 99 54 04, ve správním řízení zastoupena na základě pověření ze dne 28. 5. 2001 svou zaměstnankyní JUDr. Andreou Hrdličkovou, bytem Brno, Doležalova 10, **CHOVSERVIS a.s.**, se sídlem Hradec Králové, Zemědělská 897, IČ: 46 50 50 08, v řízení o rozkladu zastoupena na základě plné moci ze dne 14. 8. 2001 JUDr. Zdeňkem Hrabou, advokátem se sídlem Říčany, Kamlerova 795, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 7. 2001 č.j. S 23/01-1122/01-220

ve výrokové části pod bodem 1. **m ě n í m** takto:

Účastníci řízení:

Holding Českomoravská plemenářská unie, k.s., se sídlem Říčany u Prahy, Žižkova 286/12, IČ: 25 62 77 24, (dále jen „Holding ČPU“),
Jihočeský chovatel, a.s., se sídlem České Budějovice, Dobrovodská 53, IČ: 46 67 85 31, (dále jen „Jihočeský chovatel“),
REPROGEN, a.s., se sídlem Planá nad Lužnicí, Husova 607, IČ: 46 67 84 50, (dále jen „REPROGEN“),
PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, a.s., se sídlem Otrokovice-Kvítkovice, IČ: 46 97 99 64, (dále jen „PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY“),
PLEBO BRNO, a.s., se sídlem Znojmo, Přímětická 1814/52, IČ: 25 51 08 94, (dále jen „PLEBO BRNO“),
AGRO – Měřín, a.s., se sídlem Měřín, Zarybník 516, IČ: 49 43 41 79, (dále jen „AGRO - Měřín“),
Plemenáři Brno, a.s., se sídlem Brno, Optátova 708/37, IČ: 46 99 54 04, (dále jen „Plemenáři Brno“),
CHOVSERVIS, a.s., se sídlem Hradec Králové, Zemědělská 897, IČ: 46 50 50 08, (dále jen „CHOVSERVIS“),

porušili ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, čímž narušili hospodářskou soutěž na trhu inseminačních dávek plemenných býků v České republice, a to:

účastník řízení **Holding ČPU** tím, že jednal ve vzájemné shodě při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků chovatelům skotu s účastníky řízení Jihočeský chovatel, REPROGEN, PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, PLEBO BRNO, AGRO – Měřín a CHOVSERVIS nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001 a s účastníkem řízení Plemenáři Brno nejméně od počátku roku 1998 do 31. 12. 2000,

účastník řízení **Jihočeský chovatel** tím, že jednal ve vzájemné shodě při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků chovatelům skotu s účastníky řízení Holding ČPU**,** REPROGEN, PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, PLEBO BRNO, AGRO – Měřín a CHOVSERVIS nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001 a s účastníkem řízení Plemenáři Brno nejméně od počátku roku 1998 do 31. 12. 2000,

účastník řízení **REPROGEN** tím, že jednal ve vzájemné shodě při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků chovatelům skotu s účastníky řízení Holding ČPU**,** Jihočeský chovatel, PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, PLEBO BRNO, AGRO – Měřín a CHOVSERVIS nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001 a s účastníkem řízení Plemenáři Brno nejméně od počátku roku 1998 do 31. 12. 2000,

účastník řízení **PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY** tím, že jednal ve vzájemné shodě při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků chovatelům skotu s účastníky řízení Holding ČPU**,** Jihočeský chovatel, REPROGEN, PLEBO BRNO, AGRO – Měřín a CHOVSERVIS nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001 a s účastníkem řízení Plemenáři Brno nejméně od počátku roku 1998 do 31. 12. 2000,

účastník řízení **PLEBO BRNO** tím, že jednal ve vzájemné shodě při stanovování prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků chovatelům skotu s účastníky řízení

Holding ČPU**,** Jihočeský chovatel, REPROGEN, PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, AGRO – Měřín a CHOVSERVIS nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001,

účastník řízení **AGRO – Měřín** tím, že uzavřel s účastníky řízení Plemenáři Brno a CHOVSERVIS v čl. II. bod 5. Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene ze 4. 3. 1998 a Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu černostrakatého plemene ze 4. 3. 1998 zakázanou a neplatnou dohodu o minimální ceně inseminačních dávek plemenných býků, která zní: *„u inseminačních dávek z podílu společné testace je cena pro chovatele minimálně na úrovni tržní ceny vyhlášené majitelem býka“*, a dále tím, že obdobně při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků pro chovatele jednal ve vzájemné shodě s účastníky řízení Holding ČPU**,** Jihočeský chovatel, REPROGEN, PLEBO BRNO a PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001,

účastník řízení **Plemenáři Brno** tím, že uzavřel s účastníky řízení AGRO – Měřín a CHOVSERVIS v čl. II. bod 5. Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene ze 4. 3. 1998 a Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu černostrakatého plemene ze 4. 3. 1998 zakázanou a neplatnou dohodu o minimální ceně inseminačních dávek plemenných býků, která zní: *„u inseminačních dávek z podílu společné testace je cena pro chovatele minimálně na úrovni tržní ceny vyhlášené majitelem býka“*, a dále tím, že obdobně při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků pro chovatele jednal ve vzájemné shodě s účastníky řízení Holding ČPU**,** Jihočeský chovatel, REPROGEN a PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY nejméně od počátku roku 1998 do 31. 12. 2000, a

účastník řízení **CHOVSERVIS** tím, že uzavřel s účastníky řízení Plemenáři Brno a AGRO – Měřín v čl. II. bod 5. Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene ze 4. 3. 1998 a Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu černostrakatého plemene ze 4. 3. 1998 zakázanou a neplatnou dohodu o minimální ceně inseminačních dávek plemenných býků, která zní: *„u inseminačních dávek z podílu společné testace je cena pro chovatele minimálně na úrovni tržní ceny vyhlášené majitelem býka“*, a dále tím, že obdobně při stanovování svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků pro chovatele jednal ve vzájemné shodě s účastníky řízení Holding ČPU**,** Jihočeský chovatel, REPROGEN, PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY a PLEBO BRNO nejméně od počátku roku 1998 do 13. 7. 2001.

ve výrokové části pod bodem 2. **r u š í m** ,

ve výrokové části pod bodem 3. **m ě n í m** takto:

Podle § 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkům řízení Holding ČPU, Jihočeský chovatel, REPROGEN, PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, PLEBO BRNO, AGRO – Měřín a CHOVSERVIS jednání ve vzájemné cenové shodě, jakož i účastníkům řízení AGRO – Měřín a CHOVSERVIS plnění cenové dohody, popsaná v bodě I. výroku tohoto rozhodnutí, do budoucna zakazuje.

ve výrokových částech pod body 4. a 5. **p o t v r z u j i.**

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad") vydal dne 13. 7. 2001 rozhodnutí čj. S 23/01-1122/01-220, v jehož 1. výrokové části deklaroval, že shora jmenovaní účastníci řízení porušili ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon" anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže") tím, že postupně v době od počátku roku 1998 až dosud jednali ve vzájemné shodě při stanovování prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků pro své odběratele – chovatele skotu. Toto jednání ve vzájemné shodě naplnili tím, že se navzájem předem informovali o výši svých prodejních cen inseminačních dávek plemenných býků, jakož i o jejich budoucích změnách a realizovali společný záměr neprodávat tyto dávky za ceny nižší, nežli je cena stanovená vlastníkem plemenného býka. Tento záměr následně na trhu inseminačních dávek plemenných býků také dodržovali. Účastník řízení Plemenáři Brno, a.s., jako jediný tento záměr plnil pouze do 31. 12. 2000, poté přestal z důvodu změny činnosti inseminační dávky na trh dodávat.

Ve 2. výrokové části Úřad dále deklaroval, že účastníci řízení společnosti AGRO – Měřín, a.s., Plemenáři Brno, a.s., CHOVSERVIS a.s., uzavřeli mezi sebou i písemnou dohodu o záměru neprodávat inseminační dávky plemenného skotu za ceny nižší, nežli je cena stanovená vlastníkem býka, která byla zakotvena v čl. II. bod 5. Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene a Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu černostrakatého plemene, ze dne 4. 3. 1998, dle kterých „u inseminačních dávek z podílu společné testace je cena pro chovatele minimálně na úrovni tržní ceny vyhlášené majitelem býka", čímž porušili § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže uzavřením zakázané dohody o cenách ve smyslu § 3 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Tuto dohodu následně na trhu inseminačních dávek plnili, a to jak mezi sebou, tak jednáním ve vzájemné shodě s ostatními účastníky řízení.

Jak Úřad konstatoval ve 3. výrokové části, byla jednáním ve vzájemné shodě dle bodu I. a uzavřením dohody dle bodu II. výroku napadeného rozhodnutí narušena hospodářská soutěž na trhu inseminačních dávek plemenného skotu ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Z tohoto důvodu Úřad dle § 11 odst. 1 písm. d) téhož zákona účastníkům řízení Holding Českomoravská plemenářská unie, k.s., Jihočeský chovatel, a.s., REPROGEN, a.s., PLEBO BRNO, a.s., AGRO – Měřín, a.s., CHOVSERVIS, a.s. a PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY, a.s., zakázal plnění jednání ve vzájemné shodě (popsaného v bodě I. výroku napadeného rozhodnutí) a účastníkům řízení AGRO – Měřín, a.s., Plemenáři Brno, a.s., CHOVSERVIS, a.s., zakázal plnění dohod o cenách (popsaných v bodě II. výroku napadeného rozhodnutí).

Za porušení § 3 odst. 1 zákona jednáním ve vzájemné shodě dle bodu I. výroku napadeného rozhodnutí, byla účastníkům řízení v souladu s § 11 odst. 1 písm. h) a § 14 odst. 4 zákona uložena pokuta v úhrnné výši 2 570 000,- Kč, z toho společnosti Holding Českomoravská plemenářská unie, k.s., 500 000,- Kč, společnosti Jihočeský chovatel a.s., 300 000,- Kč, společnosti REPROGEN, a.s., 300 000,- Kč, společnosti PLEBO BRNO, a.s., 300 000,- Kč, společnosti AGRO – Měřín, a.s., 300 000,- Kč, společnosti Plemenáři Brno, a.s., 270 000,- Kč, společnosti CHOVSERVIS a.s., 300 000,- Kč a společnosti PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY a.s., 300 000,- Kč.

S účastníkem řízení společností PLEMO, a.s. se sídlem Žďár nad Sázavou, Horní 30-32, PSČ 591 01, IČ: 25 51 94 09 (dále též jen „PLEMO“), bylo správní řízení dle § 30 správního řádu zastaveno.

Proti tomuto rozhodnutí podali všichni účastníci řízení, mimo společnosti PLEMO, a.s., včas rozklady.

Účastník řízení **Holding ČPU** namítl, že podnikání v této oblasti, tj. genetika šlechtění populací není volnou soutěží. Jedná se o zajišťování činností specifické povahy na základě zákona a souvisejících vyhlášek, přesně stanovujících podmínky a postupy, které se v celém procesu mají dodržet a není proto možné aplikovat jiné, byť levnější metody a postupy vedoucí k finalizaci konečného produktu, v tomto případě inseminační dávky (dále též jen „ID“). To vše za situace, kdy o výběru do plemenitby rozhoduje chovatelské sdružení, aniž však nese náklady na celý proces. Účastník řízení dále dodal, že nepodniká podle živnostenského zákona.

Holding ČPU dále poukázal na to, že proces šlechtění je dlouhodobá a finančně značně nákladná záležitost. Úřad posuzoval cenové výstupy, u kterých byly rozhodující náklady realizovány v letech 1993 až 1995, tedy v době, kdy zvířata byla zařazena do testace a kdy nebyl vyprofilován trh s jednotlivými subjekty, a bylo proto nutné zajistit přístup k ID prověřených býků po 5 letech. Pro zabezpečení a realizaci stanoveného jednotného systému testace v ČR je podle mínění účastníka řízení nezbytně nutná dohoda zainteresovaných subjektů, která se bez jednání na odborných úrovních nedá realizovat. Činnost odborných komisí, tj. setkávání zástupců, je nutná z odborných důvodů a společná jednání jsou svolávána například příslušnými svazy a Českomoravskou společností chovatelů, a.s. Bez těchto jednání a stanovení podmínek distribuce, hodnocení apod., nelze chovatelům zajistit přístup k ID prověřeného plemeníka po 5 letech. Zákon ukládá oprávněné organizaci zajistit ID prověřeného plemeníka na základě požadavku chovatele, a to jak z tuzemska, tak z ciziny. Podle názoru Holdingu ČPU je k tomu nutno znát cenu, kterou může pro tyto dávky stanovit v rámci jednotného nabídkového katalogu či ceníku ID.

Holding ČPU se ohradil proti vyjádření Úřadu, že z obsahu zápisů, které jsou ve spisu správního řízení založeny, sice nevyplývá výslovné jednání o stanovení cen ID, ale že jejich účastníci byli taktéž přítomni na jiných jednáních, a to odborných komisích, kde se cena stanovovala. Holding ČPU namítl, že cena ID nebyla nikdy stanovena účastníky řízení, ale vždy oznámena majitelem býka pro potřeby vydání ceníku, případně katalogů. Tuto skutečnost považuje účastník za logickou, protože se jedná o jednotný systém a postupy šlechtění dané zákonem a vyhláškami. Stanovení sankcí za porušení smlouvy o společném programu odůvodnil již výše zmíněnými skutečnostmi, že od doby výběru zvířat přes testaci do celkového prověření plemenného býka uplyne cca 5,5 roku a teprve potom jsou realizovány náklady již do procesu šlechtění vložené.

Nesouhlas projevil účastník řízení rovněž s tím, že Úřad zahájil řízení z vlastního podnětu, přičemž vyloučil šetření ostatních společností působících na trhu s inseminačními dávkami. Šetřeny byly podle názoru účastníka pouze organizace, které v podstatě jako jediné vkládají finanční prostředky do domácího šlechtění a zároveň z tohoto titulu zabezpečují pro Ministerstvo zemědělství ČR řadu dalších činností. Holding ČPU rovněž poukázal na skutečnost, že domácí šlechtění je realizováno téměř ve všech zemích Evropy a je považováno za součást národního bohatství. Stejný systém spolupráce, postupů a jednotných katalogů je obvyklý i v zemích EU. Účastník řízení vyslovil dále přesvědčení, že šetření je

vyvoláno dovozci spermatu nebo těmi, kteří dlouhodobě nevkládají peníze do celého procesu. Uvedl dále, že závěr Úřadu, podle kterého k porušení soutěže mimo jiné postačí, když se soutěžitelé vzájemně informují o svých záměrech, je z pohledu šlechtitelského procesu *„…exces svědčící o naprosté neodbornosti“*.

Holding ČPU vyslovil požadavek, aby si Úřad, vzhledem k specifikům činnosti v oblasti šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat, vyžádal pro další řízení odborné stanovisko Ministerstva zemědělství ČR jako ústředního orgánu státní správy na tomto úseku, neboť se dle jeho mínění napadené rozhodnutí se specifiky této právní úpravy nevypořádalo. Dále uvedl, že rozhodnutí nevychází z právní úpravy, neboť otázka stanovení ceny je upravena především v § 14 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, jako ustanovení obecné ve vztahu k § 14 zákona č. 240/1991 Sb. a § 31 zákona č. 154/2000 Sb.

S ohledem na vznesené námitky účastník řízení Holding ČPU navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Účastník řízení **Jihočeský chovatel** v rozkladu zejména namítl, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávné interpretace některých skutečností. Obdobně jako Holding ČPU uvedl, že podnikání v genetice šlechtění populací není volnou soutěží, neboť jde o činnost specifické povahy upravenou plemenářským zákonem a souvisejícími vyhláškami. Tyto předpisy stanoví podmínky a postupy, které musí být v celém procesu dodrženy a organizace nemá možnost aplikovat jiné, byť levnější postupy a metody vedoucí ke konečné realizaci produktu, tedy ID. Plemenářský zákon stanoví, že o výběru býka do plemenitby rozhoduje jiný subjekt (tj. chovatelské sdružení), aniž však nese náklady na celý proces. Závěr Úřadu, že tento procesu je volným podnikáním, je proto podle názoru účastníka paradoxem. Účastník rovněž uvedl, že nepodniká dle živnostenského zákona.

Stejně jako Holding ČPU poukázal i tento účastník řízení na skutečnost, že proces šlechtění je dlouhodobá a finančně náročná záležitost. Z tohoto důvodu a v návaznosti na určený jednotný systém testace stanovený Ministerstvem zemědělství pro celou ČR, jsou dohody mezi zainteresovanými subjekty nezbytně nutné, přičemž tyto dohody bez jednání na odborných úrovních nelze zabezpečit. Jihočeský chovatel proto považuje za potřebné vyžádat si pro potřeby rozkladu odborná stanoviska Ministerstva zemědělství ČR, případně dalších nezávislých organizací.

Jihočeský chovatel dále uvedl, že informace o výši ceny ID jednotlivých býků nebyla zveřejněna za účelem blokace cen, ale pro individuální řešení cenové politiky a nabídky býků jednotlivých subjektů. Aby mohl příslušný subjekt stanovit svou prodejní cenu, musí znát nákupní cenu ID. V této souvislosti Jihočeský chovatel namítl, že srovnání s rozhodnutím EK ve věci výrobců barviv považuje za zavádějící, neboť oproti originálním ID plemenných býků může barvivo každý soutěžitel vyrobit absolutně stejné.

Dle názoru Jihočeského chovatele nejsou pro hodnocení soutěžního chování důležité ceny uvedené v cenících účastníků, ale ceny jednotlivým chovatelům skutečně fakturované. Vyslovil přesvědčení, že nejenom snížení, ale i zvýšení ceny ID proti ceně uvedené v ceníku vytváří soutěžní prostředí. Dále upozornil na rozpor na straně 3 napadeného rozhodnutí, kde cituje: *„Z podkladů, které úřad získal v rámci předběžného šetření bylo zjištěno, že prodejní ceny inseminačních dávek (dále taktéž „ID“) plemenných býků se až na nepatrné výjimky u všech účastníků řízení shodují.*“ Naproti tomu na str. 19 napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že *„pro posouzení soutěžního chování jsou rozhodující ceny uvedené v cenících“*, z čehož Jihočeský chovatel usuzuje na účelové řešení případu ze strany Úřadu.

Jihočeský chovatel dále namítl, že obvinění, podle kterého není v dané oblasti vytvářeno soutěžní prostředí, popřel v podstatě Úřad sám, když na str. 19 napadeného rozhodnutí uvedl, že*: „Úřad … konstatuje, že pro porovnání jednotlivých nabídek jednotlivých soutěžitelů … nelze vycházet z cen za jednotku zboží po slevě. Tyto ceny nelze srovnávat, protože každý soutěžitel uplatňuje pro poskytování slev různá hlediska.“* Dále Jihočeský chovatel poukázal na to, že Úřad nezahrnul do šetření všechny společnosti působící na trhu ID (Genoservis a.s., IBS Genetik, ABS s.r.o. a další, včetně soukromých inseminačních techniků).

Napadené rozhodnutí se podle názoru Jihočeského chovatele nevypořádalo se specifiky právní úpravy na úseku šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat, a proto navrhuje rozkladu vyhovět, tj. napadené rozhodnutí zrušit.

Účastník řízení **REPROGEN** vznesl v rozkladu námitky v zásadě obdobného charakteru jako shora uvedení účastníci řízení. Uvedl, že podnikání v jedné z oblastí naší společnosti má specifický charakter a není zcela volnou soutěží ve smyslu obecných podmínek na trhu. Genetika šlechtění populací má výjimečnou povahu a je prováděna na základě zákona č. 154/2000 Sb. Proces šlechtění je dlouhodobá a finančně náročná záležitost, kdy o výběru býků do plemenitby a následně o vyhlášení býků zlepšovatelů rozhodují ze zákona chovatelská sdružení. REPROGEN proto nemůže zásadně změnit systém a metody šlechtění, které by výrazně zlevnily celý proces.

REPROGEN namítl, že v celém rozhodnutí nebylo doloženo, že by došlo k uzavření smlouvy nebo dohody o cenách ID býků mezi účastníky řízení. Informace majitelů býků byly pro společnost pouze podkladem pro posouzení plemenných hodnot vlastních býků a i býků ostatních společností a následné stanovení cen pro chovatele. Uvedl dále, že při dovozu ID ze zahraničí je v celé republice uplatňována shodná cena stanovená dovozcem, přičemž tuto cenu chovatelé obecně znají. Není proto podle názoru tohoto účastníka řízení logické, aby kterákoli oprávněná osoba prodávala tyto ID za výrazně nižší cenu jenom s cílem vytvořit tržní prostředí, jak požaduje Úřad. Obdobně je nutno posuzovat i nabídku býků z domácí produkce. Volnou soutěž podle svého vyjádření chápe jako vyšlechtění a produkci rozdílných býků s co nejlepšími parametry a tudíž v konkurenci jednotlivých býků na trhu.

REPROGEN také vyjádřil nesouhlas se závěrem Úřadu, uvedeným na straně 28 napadeného rozhodnutí, podle kterého podíl účastníků řízení na domácím trhu dosahuje cca 50%, a to konkrétně ve větě: *„Chovatelé tak mohou poptávat ID určitých registrů býků jen u nižšího počtu oprávněných organizací, přičemž u zbývajících organizací nemají plnohodnotně srovnatelné spektrum nabídky.“* REPROGEN má za to, že tato skutečnost by měla být důvodem k zahájení šetření s oprávněnými osobami mimo účastníky řízení, protože hrubě porušují zákon a omezují možnosti chovatelů (zákon č. 154/2000 Sb., § 16 a § 17 dost. 2 písm. d/).

Dále REPROGEN uplatnil výhrady ke způsobu citace výpovědi svědka Procházky na straně 12 napadeného rozhodnutí, který dle jeho názoru zásadně mění její charakter, neboť Úřad neuvedl větu, která citované větě předcházela. Stejně tak se ohradil proti způsobu citace protokolu z jednání s účastníkem na straně 13 napadeného rozhodnutí, kde Úřad necitoval jeho odpověď v celém rozsahu.

V souvislosti s uložením pokuty účastník napadl závěr Úřadu uvedený na straně 28 napadeného rozhodnutí, kde Úřad jako polehčující okolnost uvedl úsilí účastníků zajišťovat kvalitní tuzemské plemeníky pro reprodukci skotu a tím jejich pozitivní přínos pro chovatele, a to i za cenu rizik s tím spojených.

V závěru rozkladu účastník řízení uvedl, že důsledkem rozhodnutí Úřadu může být omezení nebo zastavení šlechtění a převod servisní činnosti na pouhou dealerskou, proto požádal orgán rozhodující o rozkladu o zrušení napadeného rozhodnutí.

Účastník řízení **PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY** v úvodu rozkladu poukázal na nesprávnost napadeného rozhodnutí, neboť nemá oporu v zákoně o ochraně hospodářské soutěže, na který se odvolává. Vyjádřil názor, že tento zákon nelze bez dalšího uplatnit na plemenitbu hospodářských zvířat, která je upravena samostatným zákonem č. 154/2000 Sb. (plemenářský zákon). Účastník řízení vyslovil dále přesvědčení, že společnost při své činnosti postupovala v souladu s tímto zákonem a nemohla se tak dopustit jednání, které by vedlo k porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Účastník řízení namítl, že obvinění Úřadu je nesprávné, neboť jako vlastník plemenných býků, který získal statut zlepšovatele, v souladu s tímto statutem vyhlašoval cenu jeho ID všem svým zákazníkům. Tuto podle svého prohlášení stanovuje výlučně dle svého rozhodnutí veden snahou ovlivnit prodejnost u chovatelů.

Poukázal dále na skutečnost, že bez vzájemných kontaktů mezi účastníky řízení se nedá plnění povinností stanovených plemenářským zákonem zajistit. Uvedl rovněž, že napadené rozhodnutí nemá oporu v zákoně č. 154/2000 Sb., naopak je s tímto zákonem v rozporu, a ve svém důsledku nabádá účastníky, aby tento zákon porušovali.

Závěrem rozkladu účastník řízení PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Účastník řízení **PLEBO BRNO** v rozkladu zejména namítl skutečnost, že byl Úřadem posuzován jako oprávněná organizace a pokutován stejně jako ostatní společnosti, ačkoli na trhu s ID býků působí pouze jako pověřená organizace, tzn. nemůže sám odchovávat plemenné býky a vyrábět vlastní ID. PLEBO BRNO dle svého prohlášení nebylo nikdy vlastníkem plemenných býků, a tudíž nemohlo vyhlašovat ceny ID, ani se na stanovování cen ID podílet. Své oprávnění dle zákona č. 240/1991 Sb. využívalo pouze k šlechtění samčí populace prasat – kanců, kteří jsou v jeho vlastnictví.

Účastník řízení uvedl, že nákup a prodej ID býků je součástí jeho podnikatelského záměru, ID vždy nakupoval od ostatních oprávněných organizací. Ceny ID býků získává z veřejných dostupně informací, katalogu, ceníků apod., vydávaných oprávněnými společnostmi. Při prodeji ID PLEBO BRNO konkurovalo a konkuruje ostatním účastníkům řízení, s výjimkou společnosti Plemenáři Brno.

Účastník řízení PLEBO BRNO upozornil na to, že se nikdy nezúčastňoval šlechtitelských porad společnosti PLEMO, a.s. s výjimkou případů, kdy odborní pracovníci PLEMO, a.s. dle své pracovní náplně a určení prováděli školení, poradenskou činnost či metodické vedení terénních pracovníků společnosti PLEBO BRNO v procesu testace a šlechtění skotu, tak jak ukládá metodika Ministerstva zemědělství ČR k provádění těchto činností. Dále uvedl, že PLEBO BRNO nebylo nikdy smluvně provázáno se skupinou

Holding; bylo akcionářem firmy PLEMO, a.s., jejíž akcie prodal účastník řízení PLEBO BRNO v roce 1999 společnosti Plemenáři Brno. V té době však PLEMO, a.s., nevlastnila žádné býky, z čehož dovozuje, že se nemohla účastnit jednání o cenových úpravách ID býků jako majitel.

Účastník řízení PLEBO BRNO vyjádřil domněnku, že není samostatným soutěžitelem na trhu, neboť toto postavení získává až v propojení s Plemenáři Brno. Má za to, že je z hlediska hospodářské soutěže v roli podniku kontrolovaného fyzickými osobami, které jsou současně osobami ovládajícími společnost Plemenáři Brno. Vysvětlil, že PLEBO BRNO bylo založeno v r. 1997 dvěma fyzickými osobami identickými s osobami ovládajícími společnost Plemenáři Brno, a to s cílem soustředit ve společnosti PLEBO BRNO činnosti podléhající režimu oprávnění uděleného podle zákona č. 240/1991 Sb. a společnosti Plemenáři Brno ponechat pouze činnosti související se správou nemovitého majetku. S odkazem na ustanovení § 66a odst. 5 obchodního zákoníku účastník řízení uvedl, že z akcionářské struktury a též z napadeného rozhodnutí Úřadu na straně 21 vyplývá, že společnosti Plemenáři Brno a PLEBO BRNO jsou společnostmi ovládanými týmiž fyzickými osobami, které v obou společnostech vlastní prokazatelně více než 40% podíl na základním kapitálu, a kteří tak jednají ve shodě. Zdůraznil, že je společností kontrolovanou týmž vlastníkem - osobou jednající ve shodě ve smyslu § 66b odst. 1 obchodního zákoníku, která vzhledem k vlastnictví majoritního podílu akcií již kontroluje jiného účastníka řízení – Plemenáře Brno. Provázanost obou společností (Plemenáři Brno a PLEBO BRNO) je zřejmá také ze zápisů z valných hromad a představenstev jednotlivých společností.

Účastník řízení PLEBO BRNO uvedl, že Úřad napadené rozhodnutí vydal v době, kdy docházelo k postupnému převádění plemenářských činností z firmy Plemenáři Brno na firmu PLEBO BRNO, neboť v roce 1997 prokazatelně 100% trhu svědčilo firmě Plemenáři Brno a v roce 2001 samotný Úřad konstatoval převedení všech plemenářských činností na PLEBO BRNO. Po celé toto období se jednalo o stále stejný relevantní trh se stejným rozsahem, pouze s proměnlivými podíly jednotlivých společností. Poukázal na to, že ačkoli je PLEBO BRNO samostatnou právnickou osobou nakupující služby a zboží do svého vlastnictví a na svou majetkovou odpovědnost, z hlediska hospodářské soutěže je pouze v roli podniku společně kontrolovaného osobami, které kontrolují i společnost Plemenáři Brno.

Závěrem rozkladu účastník řízení PLEBO BRNO zdůraznil, že nesouhlasí se souběžným udělením pokuty pro oba subjekty – tedy pro Plemenáře Brno a PLEBO BRNO, neboť se podle jeho názoru jedná o jeden subjekt, a navrhl, aby rozhodnutí bylo zrušeno.

Účastník řízení **AGRO – Měřín** úvodem rozkladu namítl, že v řízení nebyly zjištěny náležitým způsobem všechny rozhodné skutečnosti a v důsledku toho Úřad dospěl k nesprávným skutkovým a právním závěrům. Shodně jako ostatní účastníci řízení namítl, že Úřad zejména nevzal v úvahu specifika podnikání v oblasti plemenitby hospodářských zvířat, upravené zákonem č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů, který stanovuje podmínky a postupy vedoucí k finalizaci konečného produktu. Z toho je podle účastníka zřejmé, že ve srovnatelných podmínkách jsou náklady na výrobu ID u jednotlivých subjektů stejné, neboť tyto subjekty nemohou používat jiných, tedy levnějších či nákladnějších metod a postupů. V této souvislosti rovněž namítl, že nebylo zohledněno, že šlechtění a plemenitba představuje dlouhodobý proces, který trvá minimálně 5 let.

Účastník řízení vyjádřil přesvědčení, že Úřad při hodnocení zjištěných skutečností nevycházel z objektivně doložených podkladů, neboť z výpovědí svědků, přiložených listin i dalšího důkazního materiálu podle názoru účastníka nevyplývá žádný konkrétní poznatek o tom, že by účastník uzavřel s ostatními subjekty dohodu o cenách ID, která by porušovala pravidla hospodářské soutěže, přičemž samotná existence vzájemných kontaktů účastníků tomuto závěru nesvědčí. Úřad údajně nevzal v úvahu zavedený jednotný systém testace stanovený pro celou ČR a z něj vyplývající nutnost vzájemného setkávání a udržování kontaktů odborníků, kteří se podílejí na šlechtění a plemenitbě.

Účastník řízení poukázal na skutečnost, že při stanovení cen ID postupoval způsobem, který od roku 1990 zavedl a uplatňoval státní plemenářský podnik. Tento model tvorby cen byl a je používán také zahraničními subjekty působícími na tuzemském trhu. Namítl rovněž, že Úřad zahájil řízení ve vztahu k celkem 9 subjektům, jejichž podíl na relevantním trhu činí přibližně 50%, aniž by ve svém rozhodnutí zohlednil to, jakým způsobem v cenové a ekonomické oblasti postupují ostatní soutěžitelé. Účastník řízení dále namítl, že u subjektů, jež nejsou účastníky řízení, je při stanovení cen využit model cenového následování, což nebylo provedenými důkazy žádným způsobem zpochybněno, naopak je doloženo, že rozhodující stanovisko při určení ceny ID náleží majiteli plemenného býka a ostatní subjekty mohou takto stanovenou cenu pouze převzít. Závěr Úřadu, že se o cenové následování nejedná pak nemůže obstát, není-li podložen důkazy. Účastník má zato, že postupy jednotlivých účastníků řízení v cenové oblasti tak mohly vycházet pouze ze zásady neprodávat ID za nižší ceny než za jaké byly nakoupeny, neboť opačný postup by mohl být posouzen jako snaha o ovládnutí trhu dumpingovou cenou.

Závěrem rozkladu účastník navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí ve výrocích označených jako I. až IV. zrušil a předmětné řízení zastavil, případně věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení a rozhodnutí.

Účastník řízení **Plemenáři Brno** namítl, že Úřadem vytýkané cenové dohody sledují pouze dosažení cíle podnikání ve smyslu § 2 zákona č. 513/1991 Sb., v platném znění, a že smyslem výrazu *„minimální a nižší než“* bylo dodržení takových cen, které odpovídají vynaloženým nákladům a přiměřenému zisku, jinak by jednání účastníka mohlo být posouzeno jako snaha ovládnout trh dumpingovou cenou či jako snaha vyhnout se daňové povinnosti nevytvořením zisku v rozporu s § 2 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., nebo jako nedodržení podmínek stanovených právnickým osobám odst. 1 § 56 obchodního zákoníku, které se vztahují k daňovým povinnostem.

Účastník řízení Plemenáři Brno napadl postup, kdy Úřad zahájil řízení pouze s vybranými oprávněnými organizacemi a nikoli se všemi soutěžiteli na trhu, kteří se během prověřovaných let též podíleli na testaci, a rovněž s těmi podnikateli, kteří dováží ID z ciziny za neobvykle nízké ceny. Podotkl dále, že dle § 1 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb. se považuje za soutěžitele, který poskytuje službu obecného hospodářského významu dle zákona č. 240/1991 Sb. a zákona č. 154/2000 Sb. Uplatněním zákona o ochraně hospodářské soutěže by podle účastníka řízení došlo k znemožnění poskytování služeb, které je v souladu s rozhodnutími udělenými Ministerstvem zemědělství ČR oprávněn vykonávat, přičemž navrhl, aby si Úřad vyžádal právní rozbor tohoto ministerstva.

K části odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 9) účastník vyjádřil předpoklad, že kdokoli má možnost utvořit si z veřejné cenové nabídky oprávněných a pověřených organizací povědomí o výši ID jednotlivých plemenných býků, neboť se jedná o veřejné

informace. Uvedl dále, že k uzavření smlouvy ze dne 4. 3. 1998 o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene byl povinen přímo ze zákona, z důvodu dodržení podmínek šlechtění, a že tyto smlouvy o spolupráci dosud nemají faktické naplnění, neboť býci, kteří jsou předmětem smlouvy z roku 1998, budou obchodovatelní v roce 2003. Účastník rozporoval též názor Úřadu, že touto smlouvou stanovuje minimální cenu ID. Cena, jak ze smlouvy podle názoru účastníka vyplývá, bude stanovena majitelem býka a bude tržní. Výraz minimální cena je pak třeba podle jeho mínění chápat jako skutečnost, že ostatní smluvní strany nebudou uplatňovat dumpingové metody při využití tohoto produktu. Zdůraznil zároveň, že v žádném dokumentu nebyla stanovena konkrétní cena.

Účastník Plemenáři Brno konstatoval, že PLEMO, a.s. je založeno z racionalizačních důvodů jako skupina odborníků pro poradenství v procesu šlechtění. Účastník zdůraznil, že realizací těchto porad jsou naplňovány požadavky zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění a plemenitbě, přičemž přítomnost Ing. Buriana na těchto poradách je nutná, neboť tyto porady řídí z titulu funkce ředitele. K analýze vývoje prodejních cen účastník řízení uvedl, že nelze konstatovat, že v roce 2001 je patrná nejvyšší míra sjednocování, když vyhodnocování proběhlo v období dubna 2001 a četnost případů je pro statistické zjišťování nevýznamná. Vyjádřil domněnku, že výraz *„míra sjednocování“* zachycuje trend zvyšování četnosti využití nejkvalitnějších býků dle výběru chovatelů a není výrazem omezování šíře nabídky a možnosti výběru jednotlivých býků. Trh není v žádném případě regulován a výsledné počty prodávaných ID svědčí o tom, že chování účastníků je ovládáno tržními principy.

Účastník řízení vyjádřil nesouhlas se závěrem Úřadu uvedeným na straně 19 napadeného rozhodnutí, podle kterého chovatelé mohli získat většinu býků, kteří byli uvedeni *„v první 10 TOP býků s nejlepšími plemennými hodnotami“*, pouze od účastníků řízení. Konstatoval, že všechny oprávněné organizace mají v probíhající soutěži šlechtění stejné vstupní podmínky, vyhlašovatelem výsledků je objektivní organizace (Svaz) a úspěšnost zařazení býků přímo svědčí o míře investic a kvalitě know how firem vkládaných do procesu šlechtění. Účastník je proto přesvědčen, že se nedopouští chování, které by poškozovalo spotřebitele.

K odůvodnění výše pokuty účastník namítl, že považovat trvání na svých názorech za přitěžující okolnost je absurdní a nepochopitelné. Domnívá se, že výše pokuty udělená jednotlivým účastníkům řízení by měla být odstupňována a její výška určována podle počtu prodaných ID. V této souvislosti upozornil na skutečnost, že již od 1. 1. 2000 nevlastní žádné plemenné býky a obchodování s tímto produktem utlumuje.

Procesní pochybení účastník řízení spatřuje v postupu Úřadu při zahájení řízení dne 20. 4. 2001, kdy bylo údajně jednáno pod nátlakem a jednáním zástupců Úřadu byl tento účastník řízení uveden v omyl, neboť mu bylo doručeno oznámení o zahájení řízení na společnost PLEMO, a.s., zajištěny byly ale dokumenty týkající se společnosti Plemenáři Brno, které nebyly předmětem místního šetření.

Závěrem rozkladu účastník řízení navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

Účastník řízení **CHOVSERVIS** v podaném rozkladu zejména namítl, že Úřad v bodě II. výroku pochybil, neboť nelze uzavřít jakoukoli písemnou či implicitní dohodu o prodejních cenách, tedy o podstatné náležitosti kupních smluv, jsou-li na relevantním trhu uzavírány pouze smlouvy o dílo, kdy se zhotovitel zavazuje provést u objednatele

plemenářské práce a ten mu za to zaplatí cenu díla. Napadené rozhodnutí je údajně věcně nesprávné, neboť Úřad nezjistil v rámci svého šetření ani základní údaje o relevantního trhu a z těchto nedostatečných poznatků poté vycházel a dokazoval jimi porušení předpisů.

V následující části rozkladu uvedl účastník řízení CHOVSERVIS další argumenty potvrzující podle jeho názoru nesprávné zjištění skutkového stavu věci, kdy namítl, že napadená ustanovení ze smluv o spolupráci deklarují, že společnosti CHOVSERVIS, AGRO - Měřín a Plemenáři Brno nebudou prodávat ID za ceny nižší než jsou obecné tržní nákupní ceny ID od vlastníků chovných býků, tedy že nebudou realizovat svá díla pod úrovní obecných nákupních nákladů. S odkazem na § 2 odst. 3 zákona č. 529/1990 Sb., o cenách, tedy nesmí prodat své dílo za cenu nižší, než odpovídá oprávněným nákladům, čímž by porušili zákon. Účastník má zato, že smluvní strany si tak pouze dohodly, že nebudou zneužívat specifických vztahů v oblasti provádění inseminace ID plemenných býků, kde probíhá *„secundum lege“* spolupráce při testaci plemenných býků a rovněž nezneužívat podstatně nižších cen, než za které nakupují ID chovatelé býků.

K obecné problematice cen na trhu provádění inseminace ID plemenných býků účastník poznamenal, že závěr Úřadu o tom, že ceny ID se až na nepatrné výjimky u všech účastníků řízení shodují, je pro relevantní trh, jak jej Úřad vymezil v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 22, typické. To vyplývá ze skutečnosti, že bariéra dopravních nákladů je mizivá a subjektů na trhu je velmi omezené množství. Rozhodujícím faktorem poptávky je tedy cena inseminace ID a ta se proto nemůže výrazně lišit. Opětovně namítl, že Úřad ve výše citovaných zjištěních zaměňuje ceny ID a ceny provedení inseminace ID plemenného býka.

Podle názoru účastníka je přirozené, že docházelo k určitým kontaktům mezi účastníky řízení. Společnost CHOVSERVIS nepopřela, že tyto kontakty měly za cíl i získání dat o vývoji trhu k určení její obchodní strategie. Výše zmíněné kontakty jsou i kontakty obchodními (předmětem tedy nejsou pouze odborná šlechtitelská témata) a při jednání s obchodním partnerem není možné vyloučit (a bylo by to i proti smyslu podnikání jako takového) ani diskusi o cenových aspektech relevantního trhu, neboť cena je jedním z rozhodujících faktorů poptávky a nabídky.

Účastník dále namítl, že podle Zelené knihy EK o vertikálních omezeních soutěže v evropské soutěžní politice (COM) publikované v Bruselu dne 22. ledna 1997 není poskytnutí ceníku obsahujícího seznam doporučených cen zboží porušením článku 81(1) Smlouvy o založení ES ve znění Amsterodamské smlouvy za předpokladu, že není doprovázen dalšími instrukcemi. Není proto důvod hodnotit prosté informování o cenách v rámci kontaktů na trhu provádění inseminace s ID plemenných býků jako jednání protizákonné. Účastník zdůraznil, že se nikde s nikým nedohodl na stanovení svých budoucích cen za provádění inseminace, tedy cen prováděného díla. Porad šlechtitelů se za CHOVSERVIS neúčastnil nikdo, kdo by byl oprávněn se jménem této společnosti zavazovat a sjednávat platné právní úkony o cenách díla.

V následující části rozkladu účastník řízení namítl mylné hodnocení chování CHOVSERVISu jako jednání ve vzájemné shodě, když poukázal na Úřadem zjištěné odlišnosti cen ID jednotlivých plemenných býků. Uvedl, že podle Úřadu jsou pro zjištění a posouzení soutěžního chování účastníků rozhodující ceny uvedené v cenících účastníků a vyjádřil podiv nad tím, proč byla tedy podle tohoto rozhodného kriteria vůbec posuzována míra porušení zákona u společnosti CHOVSERVIS, která měla podle zjištění Úřadu určité odlišnosti v prodejních cenách ID plemenných býků. Úřad ve své analýze potvrdil, že

CHOVSERVIS uplatňoval v některých případech poněkud vyšší cenovou úroveň, než ostatní účastníci řízení, přičemž ani v jednom případě nebylo zjištěno, že by ze strany účastníka došlo k uplatňování nižších cen ID, než jsou ceny stanovené majitelem plemenného býka. K tomuto zjištění Úřadu účastník namítl, že nebyl trhem nucen nabízet svá díla (inseminaci ID) za nižší ceny, například až na úrovni pořizovacích nákladů ID, když kupující byli ochotni zaplatit cenu díla navrženou CHOVSERVISem. Jiné ceny než u ostatních účastníků řízení jsou podle názoru účastníka nepochybným důkazem o absenci jakékoliv cenové koordinace. Zjištění Úřadu popsaná v odůvodnění rozsudku prokazují, že CHOVSERVIS jednal ve své cenové politice samostatně.

Účastník řízení napadl dále závěr Úřadu, že kupující přestal mít možnost „získat zboží za nižší než dohodnuté ceny“ a uvedl, že jeho ceny díla ID byly vyšší než ceny ID majitele plemenného býka. Obchodní partner CHOVSERVISu si proto mohl objednat provedení díla jinde levněji, což však Úřad při dokazování pominul. Tvrdí-li Úřad, že prodej za vyšší ceny představuje z hlediska soutěžního narušení či nedodržení principu spolupráce dohodnutého mezi účastníky řízení, měl by to i dokázat. Podle mínění účastníka se Úřadu nepodařilo prokázat, že by CHOVSERVIS svým jednáním narušil nebo mohl narušit hospodářskou soutěž na relevantním trhu, a navrhl proto, aby předseda Úřadu předmětné řízení zastavil.

Po podání jednotlivých rozkladů, kdy námitky v nich obsažené jsou shora shrnuty, Úřad ve smyslu ustanovení § 56 správního řádu vyrozuměl účastníky řízení o obsahu podaných rozkladů a vyzval je, aby se k nim vyjádřili.

Úřad obdržel dne 17. 10. 2001 vyjádření zmocněnce účastníků JUDr. Hrdličkové (ve spisu l. č. 645, 646), podané za Plemenáře Brno a PLEBO BRNO s tím, že po prostudování všech podaných rozkladů ostatních účastníků řízení setrvávají na stanoviscích vyjádřených v podaných rozkladech, přičemž k obsahu rozkladů ostatních účastníků nemají zásadních připomínek a nové důkazy nenavrhují. Úřad obdržel dne 15. 10. 2001 rovněž vyjádření AGRO - Měřín s tím, že se ztotožňuje s námitkami ostatních účastníků řízení, přičemž zdůraznil zejména námitky uplatněné více účastníky řízení, mimo jiné to, že nebyla vzata v úvahu specifičnost a dlouhodobost procesu šlechtění a plemenitby, že řízení bylo zahájeno jen s devíti soutěžiteli, aniž by Úřad v rozhodnutí vysvětlil, jakým způsobem v cenové a ekonomické oblasti postupují ostatní soutěžitelé, a dále, že dokazování nenasvědčuje, že by ze strany účastníků řízení docházelo k vědomé koordinaci jejich chování, zaměřené na stanovení prodejních cen ID. Uvedl také, že účastníci řízení shodně konstatovali skutečnost, že cenu ID zásadně stanovuje majitel býka a u ostatních subjektů je využit model cenového následování, a závěr Úřadu je tedy důsledkem volné úvahy.

Úřad si na návrhy účastníků řízení Plemenáři Brno, Holding ČPU a Jihočeský chovatel, uvedené v podaných rozkladech, vyžádal dne 7. 11. 2001 (ve spisu l. č. 647) stanovisko Ministerstva zemědělství České republiky k cenám ID býků používaným ke šlechtitelské činnosti v České republice. Ze stanoviska Ministerstva zemědělství České republiky (dále též jen „MZE“) podepsaného Ing. Kozákem, ředitelem odboru zemědělských komodit MZE (ve spisu l. č. 652) vyplývá, že plemenářský zákon, ať již dříve či současně platný, se vztahuje pouze na oblast šlechtění a plemenářské práce, když finanční otázky prodeje a nákupu ID jím nejsou upraveny. MZE zdůraznilo svůj *„…zájem na tom, aby prodej dávek jednotlivými oprávněnými i pověřenými organizacemi chovatelům byl po finanční stránce dostupný chovatelům a tudíž přibližně stejný ve všech oblastech republiky, pokud se jednalo o semeno býků stejné kvality“*, a rovněž na *„….zvyšování genetické úrovně a výkonnosti chovaných zvířat.“* Dále bylo ze strany MZE konstatováno, že kromě oprávněných

osob působí na území ČR obchodní organizace se zahraniční účastí a obchodují s importovanými ID, přičemž ceny těchto ID jsou stejné jako u konkurence a nikdo tuto skutečnost nenapadá jako kartelovou dohodu. Pokud jedna oprávněná osoba vlastní kvalitního býka a jeho semeno, případně je vlastníkem semene z domácí produkce nebo dovezeného, prodává je ostatním zájemcům za dohodnuté ceny. Nový majitel si podle názoru MZE stanovuje prodejní ceny semene sám. Jestliže se prodejní cena neliší od cen jiných subjektů, nelze ještě z tohoto faktu podle MZE usuzovat na kartelovou dohodu, protože výrazně rozdílná cena by vyřazovala takto drahé semeno z prodeje a z konkurence. Ve stanovisku MZE bylo rovněž uvedeno, že v praxi je možné i to, že cena semene býka o nižší plemenné hodnotě může být vyšší, než prodávaného semene kontrolou prověřených býků, a to z důvodu požadavku vnesení některých vlastností, které u tohoto býka jsou známé a chovatel právě o tyto vlastnosti má eminentní zájem. Cena ID je stanovována i na základě počtu uskladněných ID. Závěrem MZE uvedlo, že se přiklání k názoru, že podnikání v oblasti genetiky a šlechtění populací není volnou soutěží, neboť se jedná o zajišťování činností specifické povahy, a uvedlo: *„Domníváme se dále, že samotný prodej a aplikace ID není činností podléhající okruhu předpisů na úseku hospodářské soutěže.“*

Se shora uvedeným stanoviskem MZE, doplňujícím dokazování, byli účastníci řízení dopisem ze dne 21. 11. 2001 seznámeni s upozorněním na možnost se k němu vyjádřit (ve spisu l. č. 654 – 663). Vyjádření zaslal pouze účastník řízení Plemenáři Brno s tím, že se plně ztotožňuje se stanoviskem MZE, které potvrzuje jeho tvrzení, že podnikání v oblasti genetiky a šlechtění není volnou soutěží a není činností podléhající předpisům o hospodářské soutěži (ve spisu l. č. 664).

Poté, kdy Úřad jako správní orgán prvého stupně provedl shora uvedené procesní kroky, neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Dne 1. 7. 2001 nabyl účinnosti zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, který zrušil zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., v platném znění, se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů. Z tohoto hlediska tedy Úřad nepochybil a rovněž námitkami obsaženými v podaných rozkladech se zabýval z pohledu dříve platné právní úpravy – tedy zákona č. 63/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem tedy napadené rozhodnutí včetně příslušného správního spisu přezkoumal v celém rozsahu a o námitkách účastníků řízení uvážil takto:

Vzhledem ke skutečnosti, že námitky účastníků řízení obsažené v podaných rozkladech se z velké části opakují, vyjádřím se nejprve k nejčastěji opakujícím se námitkám a poté k námitkám vzneseným pouze jednotlivými účastníky řízení.

Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), jakož i dříve platný zákon č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat, ve znění zákona č. 166/1999 Sb., vymezuje regulační rámec pro provádění šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat, tedy pravidla a podmínky pro provádění těchto činností. Jeho cílem je mimo jiné zabezpečit

používání metod šlechtění, které jsou v souladu s mezinárodními standardy a závazky. Bylo zjištěno, že v procesu šlechtění a plemenitby probíhá hospodářská soutěž, v níž oprávněné organizace mezi sebou soutěží ve vyšlechtění co nejvyššího podílu plemenných býků, kteří dosáhnou prověření. Oprávněné i pověřené organizace pak společně soutěží zejména v prodeji ID prověřených plemenných býků chovatelům, přičemž oprávněné organizace nabízejí ID jak vlastních prověřených býků, tak i ID prověřených býků cizích vlastníků, které nakoupily za účelem dalšího prodeje. Pověřené organizace, které nemají oprávnění provádět proces šlechtění a odchovávat vlastní plemenné býky a produkovat tak vlastní ID, přitom nabízejí pouze ID prověřených býků, které nakoupily za účelem dalšího prodeje. Prodej ID může být nabízen společně se službou inseminace, nebo může jít jen o prodej samotných ID. Citované předpisy podrobně upravují metody, postup a způsob evidence procesu šlechtění, jakož i postupy a podmínky při provádění plemenitby hospodářských zvířat, což představuje určitou míru regulace činnosti subjektů, které v této oblasti podnikají, odůvodněnou celospolečenským zájmem na udržení a zlepšování kvality populace hospodářských zvířat. Nevylučuje to však existenci hospodářské soutěže mezi uvedenými subjekty. Pokud jde o předmět správního řízení, zdůrazňuji, že plemenářský zákon ani jeho prováděcí předpisy, případně předpisy Ministerstva financí ČR, neregulují prodejní ceny ID prověřených býků. Jedná se o smluvní ceny ve smyslu zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v platném znění, na který plemenářský zákon také odkazuje (viz § 14 zákona č. 240/1991 Sb. a obdobně též § 31 zákona č. 154/2000 Sb.).

Připouštím, že subjekty podnikající v oblasti šlechtění nemají z hlediska technologického možnost použít jiné než stanovené postupy, neznamená to však, že mají všechny stejné náklady na výsledný produkt (ID) a že tedy ceny, za které jsou ID na trhu nabízeny, musí být totožné. Kdyby i přitom ceny totožné byly, pak z hlediska hospodářské soutěže lze takový stav připustit toliko tehdy, nedošlo-li k jeho vzniku v důsledku cenové koordinace. Shodně uplatňované ceny nelze odůvodnit ani tím, že o výběru šlechtěného býka za „zlepšovatele“ (statutem prověřený plemenný býk) rozhoduje nezávislá komise jmenovaná Ministerstvem zemědělství ČR, tedy nikoli šlechtitelské organizace, a rovněž ani tím, že některé postupy šlechtění či plemenitby jsou přenechány k precizování odborným svazům, které v dané oblasti působí (Svaz masného skotu, Svaz červenostrakatého skotu a Svaz černostrakatého skotu). Žádná ze shora uvedených účastníky namítaných skutečností, tj. ani skutečnost, že se podnikání účastníků řízení neřídí živnostenským zákonem, ale zákonem zvláštním (plemenářský zákon), neznamená nutně, že nejsou soutěžiteli a jsou tak vyloučeni z působnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže, popřípadě že právní úprava, podle které účastníci řízení postupují, aplikaci zákona o ochraně hospodářské soutěže přímo vylučuje. Pro konstataci, že na zkoumané jednání nelze zákon o ochraně hospodářské soutěže aplikovat, není jakéhokoli zákonného důvodu.

K další opakovaně vznesené námitce, že celý proces šlechtění hospodářských zvířat je proces dlouhodobý (plemenný býk může být uznán za zlepšovatele až přibližně po pěti letech), konstatuji, že tato skutečnost je Úřadu známa, což také bylo na stranách 4 a 7 napadeného rozhodnutí uvedeno. Ani tato skutečnost však neznamená, že soutěžitelé na tomto trhu smějí koordinovat své jednání při stanovení prodejních cen ID prověřených býků. Projeví-li se fakticky již existující narušení soutěže na trhu až později, není to pro účastníky řízení liberačním důvodem.

Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 23) přisvědčil názoru účastníků, že spolupráce účastníků řízení v rámci procesu šlechtění, konkrétně při testaci plemenných býků, není porušením zákona o ochraně hospodářské soutěže a má své objektivní opodstatnění, a že

mají-li být z procesu testace získány objektivní výsledky s dostatečně vypovídací hodnotou, musí být testace provedena na potřebném množství potomstva plemenic, což se neobejde bez spolupráce určitých oprávněných organizací. Tato spolupráce je obdobou spolupráce soutěžitelů při výzkumu a vývoji nového produktu. Porušení zákona však nebylo shledáno ve spolupráci účastníků řízení při testaci plemenných býků, tj. v samotné skutečnosti, že účastníci řízení kooperovali, nýbrž v tom, že po ukončení šlechtitelského procesu a vyprodukování ID byla účastníky řízení koordinována prodejní cena těchto ID pro chovatele. Řízení též prokázalo, že koordinace prodejních cen ID nezahrnovala jen ID prověřených býků, při jejichž testaci účastníci řízení spolupracovali, ale i ID býků, na jejichž testaci se jednotliví účastníci řízení nepodíleli (ve spisu l. č. 218, 219). Nutno přitom dodat, že každý účastník správního řízení nakupuje ID do svého vlastnictví a prodává je chovatelům svým jménem na své podnikatelské riziko, jak z řízení vyplynulo.

Úřad v rámci řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, zjistil, že výměnou informací o zamýšlených prodejních cenách ID dochází ke zjevné koordinaci při stanovování prodejních cen ID jednotlivými účastníky řízení, kteří jsou konkurenty působícími na téže úrovni trhu. Ve smyslu zákona se jedná o dohodu splňující podmínku ust. § 3 odst. 1, a tedy o dohodu narušující soutěž, kdy vzájemná informovanost mezi účastníky řízení o cenách ID vedla zejména v letech 2000 a 2001 k vysoké míře sjednocení cen daného zboží na trhu a tím k narušení konkurence. Souhlasím, že sama skutečnost, že vzájemná setkání účastníků řízení při příležitostech různých výstav, odborných akcí a seminářů, jakož i na poradách svolávaných organizací pověřenou vedením centrální evidence v oblasti šlechtění a plemenitby (Svaz chovatelů, a.s.) vytváří prostor pro protisoutěžní kooperaci soutěžitelů, však bez dalšího neznamená, že k ní v rámci těchto setkání skutečně docházelo. Po přezkoumání správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, však konstatuji, že Úřad prokázal, že účastníci řízení své postupy při stanovení prodejních cen ID a jejich změnách koordinovali v rámci jiných jednání, která také byla v rozhodnutí popsána. Právě na těchto jednáních byla také projednávána problematika prodejních cen ID, případně zde proběhlo vzájemné informování o těchto cenách. Nezbývá tedy, než uplatněné námitky tohoto charakteru odmítnout a přisvědčit věcné správnosti napadeného rozhodnutí.

K námitce účastníků, že nebylo zahájeno správní řízení i s jinými organizacemi působící na trhu ID, uvádím, že v předmětném správním řízení se Úřad zabýval posouzením soutěžního chování (nabídky ID prověřených býků a výše cen ID) i ostatních oprávněných organizací a zjistil, že co do nabízeného spektra ID a co do výše jejich prodejních cen je chování ostatních oprávněných organizací odlišné od chování účastníků řízení. I tam, kde byly zjištěny u ID býků některých registrů ceny shodné s cenami ID účastníků řízení, však Úřad nenalezl žádné skutečnosti nasvědčující dohodě či jednání ve shodě s účastníky řízení. Z tohoto důvodu nebylo s dalšími oprávněnými organizacemi správní řízení zahájeno, což také Úřad uvedl na straně 19 napadeného rozhodnutí. Ani této skupině námitek tedy nemohu přisvědčit.

Účastníci řízení dále uvedli námitky, podle kterých důležité nejsou ceny uvedené v cenících účastníků, ale ceny jednotlivým chovatelům skutečně fakturované, přičemž nejen snížení, ale i zvýšení ceny ID proti ceně uvedené v ceníku vytváří soutěžní prostředí. K této námitce uvádím, že nikoli výsledná prodejní cena za jednotku zboží po započtení slev poskytnutých odběrateli na základě jeho výkonu, odebraného množství, platby v hotovosti či platby předem apod., nýbrž základní cena za jednotku zboží, tedy ID býků často shodných registrů uvedená v ceníku, jenž je pro jednotlivé subjekty dostupný, ze které je sleva poskytována, je nejvýznamnějším ukazatelem při porovnávání jednotlivých nabídek jinak si

konkurujících soutěžitelů (dodavatelů ID). Teprve poté může nastat fáze vyjednávání o ceně snížené o možnou slevu za splnění určitých podmínek, například v závislosti na odebraném množství. K těmto jednáním však zpravidla dochází již s mnohem menším okruhem dodavatelů, případně jen s tím z nich, jehož cena či další výhody se chovateli jeví jako nejpříznivější. Je třeba také vzít v úvahu, že chovatel nemusí splnit podmínky stanovené pro dosažení slevy z ceníkové ceny. Ve shodě s názorem orgánu prvého stupně a v souladu s výše uvedenými skutečnostmi proto považuji prodejní ceny ID uvedené v cenících za rozhodující pro posouzení chování účastníků řízení z hlediska zákona. Bylo zjištěno, že jednotliví účastníci řízení postupovali při vydávání svých ceníků shodně, a to jak s ohledem na dobu platnosti jednotlivých ceníků, tak i pokud jde o výši prodejních cen ID býka téhož registru uvedeného v cenících. Rovněž změny cen ID probíhaly u účastníků řízení shodně, a to vždy k 1. 1. kalendářního roku, případně k 1. 8. kalendářního roku. Dodávám, že Úřad analyzoval nejen ceníkové ceny ID, ale provedl též srovnání těchto cen s cenami, které byly účastníky řízení skutečně fakturovány (ve spisu l. č. 284 a násl.); výsledky analýz, jimiž je napadený závěr Úřadu podložen, jsou uvedeny na stranách 18 a 19 napadeného rozhodnutí. Nezpochybňuji skutečnost, že systémy slev, zejména výkonových, přispívají k vytváření soutěžního prostředí, a stejně tak nepopírám, že i vyšší ceny mají obecně vliv na soutěžní prostředí. V posuzovaném případě se však Úřad zabýval zejména prokázáním záměru neprodávat ID za cenu nižší než byla cena oznámená vlastníkem býka i těm účastníkům řízení, kteří prodávali chovatelům ID za ceny vyšší než za jaké totéž zboží prodával vlastník býka. Ani u těchto účastníků řízení z pohledu jednání ve vzájemné shodě nelze dovozovat odlišný postup oproti ostatním účastníkům řízení, neboť nenabízeli a neprodávali ID za ceny nižší než byly ceny stanovené vlastníkem býka. Ani tomuto okruhu námitek tedy nepřisvědčuji.

K námitce účastníků řízení vztahující se ke skutečnosti, že odůvodnění rozhodnutí obsahuje příklad postupu Evropské komise v kauze týkající se výrobců barev, uvádím, že tento krok Úřadu měl za cíl objasnit charakteristické znaky hodnocení jednání ve vzájemné shodě jako protisoutěžní praktiky, k níž může docházet na různých výrobkových trzích zboží. Stejně jako v případě ID mohou mít některé druhy barev rovněž originální vlastnosti a přesto jsou v distribuční síti obvykle nabízeny za rozdílné ceny. Ani v odkazu Úřadu na postup Evropské komise tedy neshledávám jakékoli pochybení.

Žádné z námitek obecnějšího charakteru, které byly v podaných rozkladech obsaženy opakovaně tedy nepřisvědčuji. Pokud jde o námitky, které v rámci rozkladů podali pouze jednotliví účastníci řízení, a které se v rozkladech ostatních účastníků řízení neopakovaly, uvážil jsem o nich následovně:

K námitce účastníka řízení **REPROGEN**, podle které Úřad uzavření smlouvy nebo dohody o cenách ID býků mezi účastníky řízení nedoložil, neboť informace majitelů býků byly pro společnost pouze podkladem pro posouzení plemenných hodnot býků a následné stanovení ceny pro chovatele, uvádím, že informace majitelů býků o prodejních cenách ID takovýmto podkladem být nemohly. Vývoj plemenných hodnot býka je totiž oznamován centrální evidencí Českomoravské společnosti chovatelů, a.s., přibližně každé dva měsíce, a to na základě vedení povinné evidence a hlášení stanovených hodnot. Navíc není závazně stanoveno, že prodejní cena ID má odpovídat plemenné hodnotě býka.

K námitce REPROGENU, podle které je závěr Úřadu o tom, že chovatelé mohou poptávat ID určitých registrů býků jen u nižšího počtu oprávněných organizací, přičemž u zbývajících organizací nemají plnohodnotně srovnatelné spektrum nabídky, nepodložený,

cituji přímo vyjádření zástupce společnosti NATURAL, spol. s r.o. (ve spisu l. č. 330): *„Máme zájem nakupovat ID kvalitních býků od oprávněných organizací pro potřeby chovatelů, pro které zajišťujeme kompletní plemenářský servis. Ze strany Plemo, a.s. existuje zákaz prodeje a dávky nemůžeme nakupovat. Ze strany Holding k.s. jsou nám prodávány ID v plné ceně a není poskytována žádná sleva. Domníváme se, že výše uvedené velké subjekty plemenářského trhu by nám měli prodávat inseminační dávky bez omezování a poskytnout cenu 80,- Kč za dávku, tj. stejnou, v jaké obchodují dávku mezi sebou respektive pro své smluvní partnery.“* Z uvedeného vyjádření lze přímo dovodit, že spolupráce mezi účastníky řízení je vedena zřejmou snahou soustředit ID určitých býků, které jsou ve vlastnictví jednotlivých účastníků řízení, zejména v jejich vlastní nabídce. Ostatním konkurenčním subjektům je tak znemožněno určité ID získat a uplatnit na trhu, protože jim není ID buď prodána vůbec nebo za cenu nepoměrně vyšší (tedy za cenu stanovenou pro běžné chovatele). Spolupracující subjekty si tyto ID naopak vzájemně prodávají za výrazně nižší ceny, odpovídající zmíněné úrovni odpovídající 80,- Kč. Tím dochází k eliminaci rizik pro tyto subjekty spojených s působením konkurence při prodeji ID. Správnosti závěrů, ke kterým Úřad dospěl, nasvědčuje i výpověď svědka Ing. Procházky, zaměstnance společnosti REPROGEN (ve spisu l. č. 314), který uvedl, že v roce 2000 prodávali jen dvěma oprávněným organizacím, se kterými společně realizují šlechtitelský program, přičemž cena byla stanovena ve výši 30 % ceny, za kterou ID prodávají chovatelům.

K výhradám REPROGENU proti údajně neúplné citaci výpovědi svědka ing. Procházky na straně 12 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádím, že citované větě *„…Oficiálním ceníkem pro rok 2000 se podle mého názoru rozumí souhrn cen ID plemenných býků pro chovatele, tak jak tyto ceny oznámili jednotliví majitelé býků, zúčastnění na jednání odborné komise.“*, předcházelo vyjádření svědka: *„…Jednání se zúčastnily společnosti, které jsem uvedl již výše. Prodejními cenami ID se rozumí prodejní ceny pro chovatele, za které je bude prodávat majitel býka.“* (ve spisu l. č. 313). Námitku účastníka řízení v této věci proto považuji za neodůvodněnou, neboť zmíněná předchozí věta nijak nemění celkový smysl svědkova sdělení. Podle názoru Úřadu z uvedené svědecké výpovědi vyplývá, že se dotčení účastníci řízení předem o svých cenách ID informovali. Rovněž ve zkrácené citaci z protokolu o jednání s účastníkem řízení, jak je uvedena na straně 13 napadeného rozhodnutí, která nijak nezkresluje vyjádření účastníka řízení z pohledu závěru Úřadu, neshledávám pochybení. Jde o tvrzení rizik procesu šlechtění, která protisoutěžní praktiky realizované za účelem eliminace rizik podnikání nemohou nijak ospravedlňovat a účastníky řízení od jejich protisoutěžního jednání tak liberovat.

K námitce účastníka řízení **PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY**, podle které pouze jako vlastník plemenných býků vyhlašoval cenu ID všem svým zákazníkům, uvádím, že právě způsob, jakým došlo k vyhlašování ceny jednotlivými soutěžiteli, představoval realizaci jejich koordinačních aktivit. Účastník řízení spolupracuje se skupinou společností okolo Holdingu ČPU, přičemž podmínky spolupráce při testacích nejsou sjednány písemně. Tyto se sjednávají na šlechtitelské komisi v sídle Holdingu ČPU, kde může být majitelem oznámena cena ID jeho býka, který byl zařazen do prodeje. Účastník sám uvedl *„…pokud se podílíme na testaci, je dohodnuto, že v míře, jakými náklady se na testaci podílíme, můžeme se podílet také na výstupu z testace. V rozsahu testace se tedy každý z nás podílí jiným dílem a tomu odpovídá i dohodnutá možnost odběru ID jako výsledků šlechtitelského procesu, až je býk prověřen….“* K prodejním cenám ID ze společné testace se účastník vyjádřil, že jsou vždy určeny majitelem býka a za tyto ceny lze ID na trhu prodávat. To platí pro všechny ID býků bez ohledu na to, zda se oprávněná organizace podílela na testaci či nikoli. Cenu ID vždy určuje majitel býka a ta platí pro všechny subjekty, které od něj dávku nakoupí a za tuto cenu ji také

prodají chovateli. Shora uvedená vyjádření účastníka řízení vyvracejí jeho námitku, že nejednal s ostatními účastníky řízení ve vzájemné shodě při stanovování prodejních cen ID plemenných býků.

K námitkám účastníka řízení **PLEBO BRNO** uvádím, že tento účastník patří podle seznamu oprávněných a pověřených organizací vedeného MZE (ve spisu l. č. 419) mezi oprávněné organizace. Skutečnost, že některé z činností spojených s tímto oprávněním, jako odchov vlastních plemenných býků či poskytování dalších služeb jako například inseminace, nevykonává, neboť se podle svého vyjádření zaměřuje na samčí populaci prasat a nikoli na skot, není pro dané řízení zdaleka tak podstatná jako fakt, že nakupuje ID plemenných býků a prodává je chovatelům. Tuto činnost mohou provádět jak oprávněné, tak i pověřené organizace. Bylo zjištěno, že PLEBO BRNO prodávalo chovatelům ID plemenných býků týchž registrů, jako ostatní účastníci řízení, přičemž v roce 2000 prodalo na tuzemském trhu celkem 110 370 ID (ve spisu l. č. 283). Analýzou prodejních cen (ve spisu l. č. 284) lze dospět k závěru, že PLEBO BRNO s ostatními účastníky řízení realizovalo společný záměr neprodávat tyto ID za ceny nižší než je cena stanovená vlastníkem plemenného býka (viz ID býků LON 3, BJ 124, SAL 25, BJR 228, NEB 295 apod.). Ve správním řízení byly dále prokázány jak vzájemné kontakty účastníka se skupinou Plemenáři, tak i se skupinou okolo Holdingu ČPU (ve spisu l. č. 540-541). Skutečnost, že PLEBO BRNO ID pouze nakupovalo za účelem jejich dalšího prodeje, neznamená nutně, že se skutečně neúčastnilo jednání ve shodě s ostatními účastníky řízení. Z výsledku řízení vyplývá opak a skutečnost tvrzená tímto účastníkem řízení v rozkladu závěr Úřadu obsažený v napadeném rozhodnutí nijak nevyvrací.

K námitce, že ceny ID účastník řízení získává z veřejně dostupných informací, uvádím, že na základě zápisů z porad společností PLEMO, a.s. (dále i jen PLEMO) a PLEBO BRNO (ve spisu např. l. č. 161) bylo zjištěno, že na těchto poradách byly projednávány rovněž podmínky prodeje ID. Bylo zde dohodnuto, že ID prověřených býků jiných společností se budou chovatelům prodávat za ceny dle ceníků daných společností. Nelze tedy konstatovat, že ceny byly získávány pouze z oficiálních ceníků apod., případně, že se společnost PLEBO BRNO neúčastnila šlechtitelských porad společnosti PLEMO. Podotýkám, že všechny porady svolávané společností PLEMO vedl Ing. Burian, který je zároveň předsedou představenstva společnosti PLEBO BRNO. Tyto porady se konaly i v době, když již PLEBO BRNO nebylo akcionářem společnosti PLEMO. Přezkoumal jsem dále tvrzení účastníka, že si konkuruje s ostatními účastníky řízení s výjimkou společnosti Plemenáři Brno. Ceníky ID společnosti PLEBO BRNO pro chovatele však prokazují, že pro PLEBO BRNO nebyli konkurenty v prodeji ID také ostatní účastníci řízení (ve spisu l. č. 284). Účastník sám ke svým ceníkům uvedl (ve spisu l. č. 240), že Ing. Burian, jež je předsedou představenstva, stanovuje ceny jak pro PLEBO BRNO, tak i pro PLEMO, a ceník společnosti PLEMO tak platí i pro PLEBO BRNO. Navíc vzhledem ke spolupráci se společností PLEMO, kde je Ing. Burian místopředsedou představenstva a ředitelem, si PLEBO BRNO nekonkuruje v cenách ID ani se dvěma zbývajícími akcionáři této společnosti, tj. společnostmi CHOVSERVIS a AGRO – Měřín. Uvedené skutečnosti tak tvrzení účastníka jednoznačně vyvracejí a ani této námitce nepřisvědčuji.

K námitce účastníka, že PLEBO BRNO nebylo smluvně provázáno se skupinou Holding uvádím, že Úřad pouze konstatoval, že prostředníkem pro spolupráci společnosti PLEBO BRNO se skupinou Holding byla společnost PLEMO. Zápisy z porad vedení Holdingu ČPU, případně zápisy z jednání představenstva a dozorčí rady Českomoravské plemenářské unie, a.s., IČ: 25 05 26 67 (komplementáře Holdingu ČPU) prokazují intenzívní jednání Holdingu ČPU s PLEMEM od roku 1999 (ve spisu l. č. 59-154, 447). Z obsahu zápisů

též vyplývá, že jednání měla být završena dne 6. 12. 2000 podepsáním smlouvy o spolupráci mezi Holdingem ČPU a společností PLEMO (ve spisu l. č. 128), která však podle získaných vyjádření dosud uzavřena nebyla. Součástí návrhu smlouvy byla kromě jiného ujednání týkající se prodeje ID plemenných býků, na jejichž testaci budou oba konkurenti spolupracovat, přičemž smluvní strany vyjádřily vůli dlouhodobě společné realizovat šlechtitelský program, a to jménem společností, které v uvedeném smluvním vztahu zastupují. U Holdingu ČPU se jedná o společnosti Jihočeský chovatel, REPROGEN a PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY. V případě společnosti PLEMO jde o společnosti PLEBO BRNO, AGRO - Měřín a CHOVSERVIS. Jak bylo potvrzeno i ze strany společnosti Holding ČPU, uvedená spolupráce i nadále probíhala bez písemné smlouvy. Je tedy zřejmé, že jednalo-li PLEMO prostřednictvím svého ředitele Ing. Buriana s Holdingem ČPU, muselo být PLEBO BRNO, jehož je Ing. Burian předsedou představenstva, o obsahu těchto jednáních informováno. Analýza cen (ve spisu l. č. 284) potvrzuje, že ačkoli PLEBO BRNO plemenné býky nevlastnilo, jednalo při prodeji ID ve shodě s ostatními účastníky řízení, přičemž informace o cenách ID získávalo prostřednictvím osob personálně propojených se společností PLEMO a Plemenáři Brno. Tato námitka tedy závěry obsažené v napadeném rozhodnutí nijak nevyvrací.

Podrobně jsem dále přezkoumal námitku účastníka řízení PLEBO BRNO, podle které není tento účastník samostatným soutěžitelem na vymezeném trhu, neboť je jím až v propojení se subjektem „Plemenáři Brno“. Šetřením bylo zjištěno, že akcionáři společnosti PLEBO BRNO jsou fyzické osoby Ing. Tomášek, jenž vlastní 50% akcií této společnosti, a Ing. Burian, vlastnící zbývajících 50% akcií. Ve společnosti Plemenáři Brno vlastní Ing. Tomášek 78% akcií, přičemž vlastníkem 9% akcií je Ing. Burian. Propojení společností PLEBO BRNO a Plemenáři Brno je tedy dáno jak prostřednictvím osoby Ing. Pavla Buriana, jenž je předsedou představenstva PLEBO BRNO a současně prokuristou společnosti Plemenáři Brno, tak prostřednictvím Ing. Tomáška, který je nejen akcionářem a předsedou dozorčí rady PLEBO BRNO, ale současně i majoritním vlastníkem a předsedou představenstva společnosti Plemenáři Brno. PLEBO BRNO i Plemenáři Brno tak jsou samostatnými subjekty a lze na ně nahlížet jako na samostatné soutěžitele, neboť každý samostatně splňuje podmínky dané ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona. Je však třeba zohlednit skutečnost, kterou účastník řízení uvádí, když oba tito soutěžitelé jsou kontrolováni stejnými osobami a jsou tak v postavení „sesterském“, což v daném případě vylučuje existenci jejich konkurenčního vztahu. V případě zakázaných dohod narušujících soutěž je třeba při úvahách, zda je splněna obecná podmínka narušení hospodářské soutěže či alespoň způsobilosti ji narušit podle ust. § 3 odst. 1 zákona, vycházet vždy z výkladu pojmu „dohoda soutěžitelů“, tak jak ji chápe soutěžní právo. Tento pojen je totiž třeba chápat jako právní úkon, jehož základním předpokladem, tj. základním předpokladem jeho vzniku a následné existence, je shodný projev vůle nejméně dvou subjektů. V případě dohody, která sice formálně obsahuje ustanovení, jež jsou v jiných z hlediska vzájemného vztahu těchto subjektů odlišných případech zpravidla kvalifikovány jako dohody zakázané, avšak je uzavřena mezi subjekty, které vůči sobě navzájem nejsou z hlediska výkonu kontroly jejich soutěžního chování v ekonomicky nezávislém postavení, nemůže jít o dohodu zakázanou, neboť zde materiální podmínka narušení soutěže podle § 3 odst. 1 zákona zjevně chybí. Jsou-li tedy dva subjekty, z nichž každý splňuje definiční znak soutěžitele, vzájemně v postavení „sesterském“, pak dohodu ve smyslu soutěžním neuzavírají, neboť chybí projev nezávislé vůle obou těchto subjektů realizujících takto toliko vůli osoby, která je společně kontroluje. Bylo by proti smyslu soutěžní úpravy, aby byly dovozovány kartelové dohody mezi členy týchž vlastnických struktur zakládajících možnost efektivní kontroly pouze z důvodu splnění určitých formálních znaků, aniž by byl kladen důraz na materiální způsobilost hospodářskou soutěž narušit, jak ji má na mysli ust. § 3 odst. 1 zákona. Pokud však nad rámec dohody mezi

těmito dvěma soutěžiteli navzájem došlo k uzavření dohod mezi těmito jednotlivými soutěžiteli na straně jedné a soutěžiteli – účastníky tohoto správního řízení stojícími vně jejich „rodinné“ vlastnické struktury, nijak to účastníky řízení PLEBO BRNO a Plemenáři Brno nemůže od odpovědnosti za protiprávnost těchto dohod, které již materiální podmínku podle § 3 odst. 1 zákona splňují, nijak liberovat. K této námitce účastníka řízení tedy uzavírám, že mezi soutěžiteli PLEBO BRNO a Plemenáři Brno za zjištěného skutkového stavu nemohlo dojít k uzavření zakázané dohody narušující hospodářskou soutěž. Tito soutěžitelé však byli účastníky takových dohod, uzavíraných ať již ve formě dohody stricto sensu, tak ve formě jednání ve shodě, jak je konkretizováno v 1. výrokové části, s jinými účastníky řízení, a to každý samostatně. Každý přitom musí nést za své samostatné jednání vně vlastnických struktur, do nichž jsou začleněni, plnou odpovědnost. Tato skutečnost je důvodem pro změnu výrokové části 1., nemá však jakýkoli význam z hlediska uložení sankce, neboť každý je postihován za jednání, jež realizoval. Každý z těchto účastníků řízení se totiž dopustil jednání, jež zákon shledává protiprávním, aniž by bylo rozhodující, jaká příčina či jaký důvod jej k takovému jednání vedl. Každý z těchto účastníků se tak negativně na úrovni hospodářské soutěže na příslušném trhu podílel, když každý z nich přispěl k dopadu protisoutěžní dohody na tento trh.

Účastník řízení **AGRO – Měřín** namítl, že jeho protisoutěžní chování nebylo objektivně doloženo. K tomu uvádím, že kromě již shora uvedených skutečností je nutné zdůraznit, že bylo prokázáno uzavření zakázané dohody mezi tímto účastníkem a Plemenáři Brno a CHOVSERVISem v čl. II. bod 5. Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene ze dne 4. 3. 1998 a Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu černostrakatého plemene ze dne 4. 3. 1998, jejímž předmětem byla minimální cena inseminačních dávek plemenných býků („*…u inseminačních dávek z podílu společné testace je cena pro chovatele minimálně na úrovni tržní ceny vyhlášené majitelem býka*“). Jedná se tedy o nepopiratelný listinný důkaz, který tvoří přílohu č. 17 spisu správního řízení. Úřad prokazatelně zjistil, že společnost AGRO – Měřín prostřednictvím akcionářského propojení s konkurenčními organizacemi v rámci společnosti PLEMO jednala při stanovování prodejních cen ID plemenných býků pro chovatele ve vzájemné shodě s Plemenáři Brno a CHOVSERVISem (ve spisu l. č. 224) a dále prostřednictvím společnosti PLEMO koordinovala své ceny ID také s ostatními účastníky řízení. O tom svědčí množství důkazů zmíněných již v napadeném rozhodnutí. Vzájemná spolupráce dvou hlavních skupin provádějících testaci (skupina Holding ČPU a skupina kolem společnosti Plemenáři Brno) byla potvrzena i na jednání s Holdingem ČPU (ve spisu l. č. 262-3). Rovněž bylo svědeckou výpovědí zaměstnance Holdingu ČPU Ing. Bychla (ve spisu l. č. 306 a násl.) potvrzeno oznamování prodejních cen ID pro chovatele i ze strany účastníků řízení, kteří nebyli zastoupeni na poradách odborné komise chovu skotu. Je tedy zřejmé, že společnost PLEMO byla prostředníkem pro zajištění poskytování jednotných informací o cenách ID za celou skupinu, jejíž součástí byla i společnost AGRO – Měřín, jako jeden z akcionářů společnosti PLEMO. Námitce účastníka řízení tedy nepřisvědčuji.

K námitce tohoto účastníka řízení, že se v daném případě jedná pouze o cenové následování, uvádím, že v řízení bylo prokázáno, že se účastníci řízení předem informovali o výši svých cen ID i o jejich případných změnách a shodně uplatňovali záměr neprodávat ID za ceny nižší, nežli je cena stanovená vlastníkem býka. Společnost AGRO – Měřín tento záměr dokonce stvrdila v písemně uzavřené dohodě s jinými oprávněnými organizacemi. Získané důkazy (zápisy z jednání odborných komisí, výpovědi svědků atd.) a analýza chování účastníků řízení na trhu prokazují, že se v případě stanovování cen ID o cenové následování nejedná a ani tuto námitku tak neshledávám jako opodstatněnou.

Názor účastníka řízení, že samo kapitálové nebo personální propojení účastníků řízení není dokladem o porušení zásad hospodářské soutěže, a že je věcí podnikatelské strategie daného subjektu, zda konkrétní podnikatelskou činnost bude vykonávat sám nebo prostřednictvím jiné ovládané právnické osoby, nijak nezpochybňuji. Souhlasím s tím, že rozhodnutí podnikatelského subjektu vykonávat některé své činnosti prostřednictvím ovládaného subjektu, například dceřiné společnosti, není samo o sobě protisoutěžním jednáním. V daném případě si však akcionáři společnosti PLEMO v rámci spolupráce ve společném podniku přestali vzájemně konkurovat a prostřednictvím tohoto společného podniku koordinovali svůj postup při stanovení cen ID i s dalšími oprávněnými organizacemi – účastníky řízení. Důkazy provedené v řízení jednoznačně prokazují, že při kontaktech účastníků řízení docházelo ke vzájemnému informování o výši prodejních cen ID a důsledky této koordinace se také na trhu projevily, což je z provedené analýzy cen ID zřejmé. Důkazem porušení zákona tedy nebyla skutečnost, že účastníci řízení jsou kapitálově či personálně propojeni, a námitce tedy nepřisvědčuji.

K námitce účastníka **Plemenáři Brno**, že smyslem uzavřené dohody bylo pouze neprodávat ID za cenu, jež by neodpovídala vyložených nákladům a přiměřenému zisku, konstatuji, že tato konstrukce prodejní ceny je smyslem a základní podmínkou podnikání. Není proto nutné uzavírat dohody o tom, že soutěžitelé nebudou prodávat své zboží za nižší cenu, nežli je cena nutná pro pokrytí nezbytných výrobních nákladů a přiměřeného zisku, lze-li jednoduše dovodit, jaká je míra nezbytných výrobních nákladů. Takové jednání není možné ani v případě, že konkrétní cena není v dané dohodě vyjádřena. Důsledkem těchto dohod je eliminace rizika podnikání v daném konkurenčním prostředí, neboť soutěžitelé nejsou nuceni snižovat náklady a konkurovat si vzájemně cenou zboží. Pokud účastníci řízení považovali za nezbytné si shora uvedené pravidlo mezi sebou dohodnout, lze mít zato, že možnost samostatně stanovovat ceny jinak než bylo dohodnuto, existovala. Pokud bylo smyslem dohody, jak tvrdí účastník řízení, neprodávat ID za určitou cenu, pak to nepřímo správnost rozhodnutí Úřadu potvrzuje. Ani tuto námitku tedy nepovažuji za oprávněnou.

Odmítám dále námitku, že se v případě účastníků řízení jedná o získávání informací o cenách ID plemenných býků z veřejně dostupných zdrojů, neboť v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že soutěžitelé ve vzájemně konkurenčním vztahu se navzájem předem informovali o cenách, za jaké budou ID prodávat chovatelům. Nezpochybňuji potřebu společných porad odborníků v procesu šlechtění, tyto porady však nemohou být zneužívány k protisoutěžním dohodám soutěžitelů.

Úřad nezkoumal soutěžní chování účastníků při stanovení svých prodejních cen ID pouze v období roku 2001, ale již od počátku roku 1998 (ve spisu l. č. 284). Mám zato, že namítaný argument, podle kterého míra sjednocení cen ID neznamená omezování nabídky a možností výběru jednotlivých býků, neodpovídá skutečnosti, neboť reálná nabídka zboží zahrnuje jak druh zboží, tak i jeho cenu, která však není vytvářena trhem, ale na základě koordinovaného chování účastníků řízení. Bylo zjištěno, že u řady registrů býků není příslušná ID dostupná za jinou cenu, nežli je jednotná cena účastníků řízení. Tvrzení, že prodává-li ID plemenného býka daného registru více subjektů, které prodávají jako vlastníci a na vlastní hospodářské riziko, musí mít všechny stejnou prodejní cenu pro chovatele, nemá žádné opodstatnění. Ani této námitce tedy nelze přisvědčit.

Přisvědčuji námitce účastníka, že „trvání na svých názorech“ by nemělo být považováno za přitěžující okolnost. Postoj účastníka řízení k šetřenému porušení zákona, kdy

porušení zákona neuzná, skutečně nemůže být při rozhodování o výši pokuty přitěžující okolností, pouze opačný přístup účastníka lze hodnotit za určitých okolností jako polehčující okolnost. Přezkoumal jsem proto výši účastníku uložené pokuty v kontextu s ostatními důvody. Jednání účastníka se mi však jeví natolik závažné, že výši uložené pokuty nemohu více snížit, když tomuto účastníku řízení již byla uložena pokuta nižší s ohledem na kratší dobu, po níž zákon porušoval.

Přezkoumal jsem rovněž procesní postup Úřadu při zahájení řízení s účastníkem a zjistil jsem, že oznámení o zahájení správního řízení (ve spisu l. č. 40) bylo společnosti Plemenáři Brno doručeno poštou do sídla společnosti dne 20. 4. 2001. Poté, co si Úřad ověřil, že oznámení o zahájení řízení již bylo účastníku doručeno (ve spisu l. č. 180), provedl téhož dne v této společnosti místní šetření s cílem zajistit důkazy. Úřadu byla známa skutečnost, že se detašované pracoviště - úsek chovu skotu společnosti PLEMO nachází na adrese Brno, Optátova 37, tedy na adrese totožné se sídlem společnosti Plemenáři Brno, a provedl proto šetření nejen ve společnosti Plemenáři Brno, ale také ve společnosti PLEMO. Oznámení o zahájení správního řízení se společností PLEMO (ve spisu l. č. 33) bylo téhož dne předáno Ing. Burianovi, řediteli a místopředsedovi představenstva společnosti. Předané podklady od obou společností jsou uvedeny v protokolech o převzatých podkladech (ve spisu l. č. 155 a l. č. 180). V postupu Úřadu tedy nespatřuji procesní pochybení.

Účastník řízení **CHOVSERVIS** namítá nesprávné zjištění skutkového stavu, neboť podle vlastního tvrzení uzavíral smlouvy o dílo, nikoli kupní smlouvy o prodeji ID. Namítaný II. bod výroku rozhodnutí jsem proto přezkoumal a konstatuji, že Úřad citoval písemnou Smlouvu o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu černostrakatého plemene a Smlouvu o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu českého strakatého plemene (strany 180 až 198 přílohy č. 17 spisu), uzavřené mezi tímto účastníkem a jeho konkurenty, působícími rovněž v oblasti šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat. Smlouvy o spolupráci při realizaci šlechtitelského programu (dále též jen „Smlouvy“) však obsahují mimo jiné i dohodu mezi smluvními stranami v čl. II. bod 5.; cituji*: „U inseminačních dávek z podílu společné testace je cena pro chovatele minimálně na úrovni tržní ceny vyhlášené majitelem býka. Sperma těchto býků z nároku nesmí být pro smluvní strany předmětem obchodu pro jiné oprávněné organizace v rámci celé ČR ani pověřené organizace mimo působnost dané a.s.“* Jde tedy o dohodu konkurentů působících ve vztahu k chovatelům jako dodavatelé, jejímž předmětem je cena určitého zboží, v daném případě ID plemenných býků. Soutěžitelé, kteří tuto dohodu uzavřeli, si tímto způsobem vymezili minimální hranice prodejních cen ID a tím vyloučili hospodářskou soutěž mezi sebou. Takováto dohoda je podle zákona o ochraně hospodářské soutěže dohodou zakázanou.

Nezpochybňuji tvrzení účastníka, že předmětem smluv mezi CHOVSERVISem a jednotlivými chovateli je provedení plemenářských prací či služeb. Zdůrazňuji však, že jejich složkou je i cena ID. Úřad vymezil relevantní výrobkový trh jako trh inseminačních dávek plemenných býků (strana 22 napadeného rozhodnutí) a neposuzoval proto chování účastníků řízení při stanovení cen poskytování služeb např. inseminace, kontroly užitkovosti, vyšetření březosti apod. Účastníci řízení obchodují s inseminačními dávkami prověřených býků, které získávají jak z vlastní produkce prověřených býků, kteří jsou v jejich vlastnictví, tak i od jiných oprávněných organizací (tuzemských i zahraničních). Nabízejí tedy chovatelům určité spektrum ID prověřených býků, přičemž toto zboží nabízejí chovatelům jak samostatně, tak společně s provedením vlastní inseminace. Úřad v rámci šetření získal od účastníků řízení faktury dokládající skutečné ceny, za které byly ID chovatelům prodávány. Úřad má rovněž k dispozici faktury CHOVSERVISu, v nichž jsou fakturovány ceny ID, dále

samostatné ceny za úkony inseminace a za jinou cenu též další vyšetřovací úkony (např. l. č. 256, 373, 375 přílohy č. 17 spisu). Konečná fakturovaná cena je zde součtem ceny za ID a ceny za poskytnuté služby. Z uvedených skutečností je zřejmé, že ID jsou nepochybně předmětem samostatného prodeje chovatelům.

V napadeném rozhodnutí je podrobně popsáno kapitálové a personální propojení účastníka se společností PLEMO (ve spisu l. č. 509) a rovněž uvedeny důkazní prostředky, týkající se porad šlechtitelů svolávaných PLEMEM, v rámci kterých byly projednávány i ceny ID plemenných býků, bez ohledu na osobu vlastníka (ve spisu l. č. 165, 168). Analýza cen ID prokázala, že účastník jedná ve shodě s ostatními účastníky řízení, tedy že dodržuje záměr neprodávat ID za ceny nižší, nežli je cena stanovená vlastníkem býka. Je pravdou, že účastník uplatňoval v některých případech odlišné (tj. vyšší) ceny ID, než byly ceny vyhlášené vlastníkem býka. V žádném případě však neuplatňoval ceny nižší, což dokládá realizaci zakázané dohody o cenách obsažené v písemných smlouvách s účastníky řízení AGRO-Měřín a Plemenáři Brno, a rovněž jednání ve vzájemné shodě s ostatními účastníky řízení.

Námitka účastníka řízení, že ceníky účastníků řízení obsahovaly pouze „doporučené ceny zboží“, není nijak podložena. Jde o vlastní prodejní ceny ID obsažené v cenících každého soutěžitele, při jejichž sestavení postupovali účastníci ve vzájemné shodě, což spočívalo ve vzájemné výměně informací o vlastních cenách a jejich změnách. Není rozhodné, zda se porad šlechtitelů skotu účastnil přímo statutární zástupce CHOVSERVISu, jako osoba oprávněná svými úkony zavazovat tuto společnost.

Žádné ze shora uvedených námitek tedy nemohu přisvědčit, když po stránce věcné se s napadeným rozhodnutím ztotožňuji. Jednání účastníků řízení Úřad právně kvalifikoval jako jednání ve vzájemné shodě zakázané soutěžitelům ustanovením § 3 odst. 1 zákona. Soutěžní právo obecně za zakázané jednání ve vzájemné shodě považuje určitý společně koordinovaný postup soutěžitelů, jemuž předcházejí přímé nebo nepřímé vzájemné kontakty a kdy jejich nezávislé podnikatelské chování bylo nahrazeno praktickou kooperací. Cílem koordinace či kooperace je snížení nejistoty o záměrech konkurenčních soutěžitelů. Úřad v rámci správního řízení shromáždil řadu přímých důkazů takovéto kooperace či koordinace, její existence však byla prokázána také pomocí důkazů nepřímých. Takovým důkazem je i chování soutěžitelů, jehož příčinu nelze vysvětlit jiným způsobem, než předcházejícím vzájemným ovlivněním. Úřad tak přesvědčivě vyvrátil pochybnosti a námitky účastníků řízení a jednoznačně prokázal, že ke společnému postupu soutěžitelů došlo následkem jejich přímého nebo zprostředkovaného kontaktu a jejich jednání tedy není jen náhodou či logickým důsledkem ekonomických podmínek na trhu daného zboží. Mezi účastníky řízení AGRO – Měřín, Plemenáři Brno a CHOVSERVIS došlo k uzavření zakázané dohody narušující soutěž. Ostatní účastníci řízení postupovali ve vzájemné shodě s pravidly, jež byla popsána ve zmíněné dohodě, aniž by bylo prokázáno, že mezi sebou konkrétní dohodu uzavřeli. Byť se zde kombinují dvě ze tří forem dohod narušujících soutěž, jak je má na mysli § 3 odst. 1 zákona, z pohledu nebezpečí, jež tyto formy hospodářské soutěži způsobují, a stejně tak z pohledu sankce, jíž lze za takové jednání uložit, není rozhodující, kterou z uvedených forem jednotliví účastníci řízení realizovali. Prokázání porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, ať již k němu dojde uzavřením zakázané dohody, přijetím zakázaného rozhodnutí sdružení podnikatelů nebo zakázaným jednáním ve vzájemné shodě, vždy vyžaduje důkazy jak o protisoutěžním chování soutěžitelů, tak důkazy o skutečném či možném negativním následku tohoto chování z hlediska ochrany hospodářské soutěže. Konkrétními důkazy v daném případě bylo jednak zjištění výše ceny, za jakou účastníci řízení ID skutečně prodávali, dále skutečnost, že tato cena odpovídala dohodnuté úrovni, a také

skutečnost, že toto chování bylo výsledkem vzájemné koordinace či kooperace účastníků řízení. Mám tedy za prokázané, že tyto skutečnosti byly ve správním řízení spolehlivě zjištěny. Dospěl jsem však k závěru o nutnosti provedení určitých změn ve výroku rozhodnutí tak, aby z něj bylo zcela jednoznačně patrné, jakých forem zakázaného jednání se jednotliví účastníci řízení dopustili; změnil jsem proto výrokovou část I. a zrušil výrokovou část II. Ve výrokové části III., kterou jsem rovněž změnil, jsem jednak reflektoval změny provedené v předchozích výrokových částech a jednak vyloučil zákaz budoucího závadného jednání vůči účastníku řízení Plemenáři Brno, který ke dni vydání napadeného rozhodnutí již protiprávně nejednal.

Po celkovém posouzení věci a na základě vyhodnocení shromážděných důkazů jak jednotlivě, tak ve všech souvislostech, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

Holding Českomoravská plemenářská unie, k.s.
Říčany u Prahy, Žižkova 286/12

Jihočeský chovatel a. s.
České Budějovice, Dobrovodská 53

REPROGEN, a. s.
Planá nad Lužnicí, Husova 607

PLEMENÁŘSKÉ SLUŽBY a. s.
Otrokovice-Kvítkovice

zástupce společnosti PLEBO BRNO, a. s.
JUDr. Andrea Hrdličková
Brno, Doležalova 10
adresa pro doručování: Brno, Optátova 708/37

zástupce společnosti AGRO – Měřín, a. s.
JUDr. Andrea Hrdličková
Brno, Doležalova 10

Plemenáři Brno, a. s.
Brno, Optátova 708/37

právní zástupce společnosti CHOVSERVIS a. s.
JUDr. Zdeněk Hraba, advokát
Říčany, Kamlerova 795, PSČ 251 01

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 10. 2002 a stalo se vykonatelným dne 21. 10. 2002.